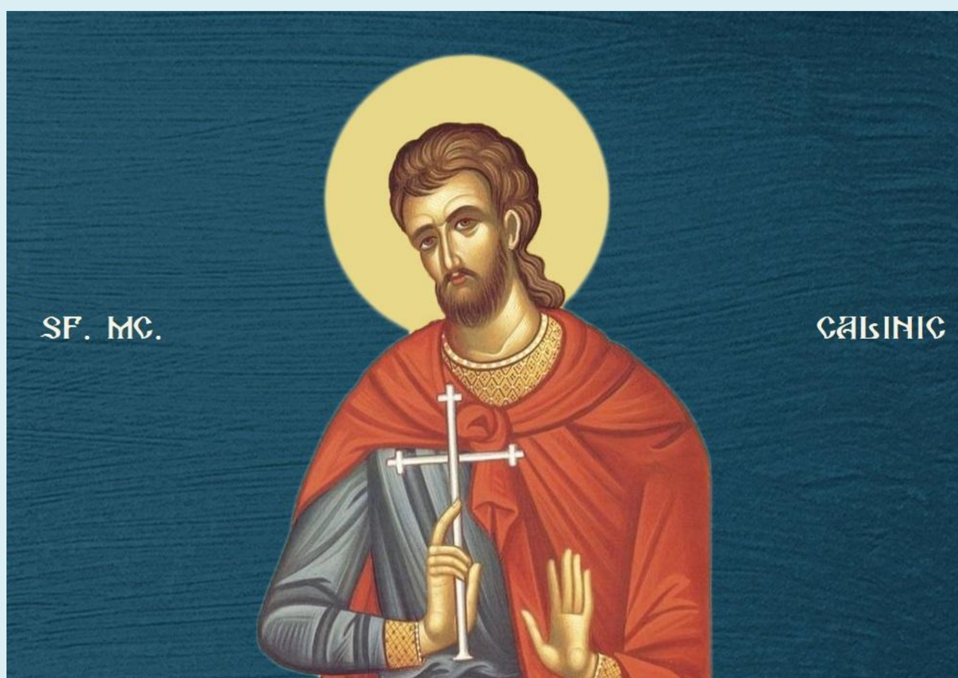
Acatistul Sfântului mucenic Calinic
(s.v. 29 iulie / s.n. 11 august)

Sfinții mucenici Teodota, Calinic și Serafima (s.v. 29 iulie / s.n. 11 august):

https://www.academia.edu/43773801/Sfin%C8%9Bii_mucenici_Teodota_Calinic_%C8%99i_Serafima_29_iulie_

https://archive.org/details/sf.-teodota-calinic-si-serafima

https://www.slideshare.net/slideshow/sf-teodota-calinic-si-serafima-249948028/249948028

***

Materiale despre Sfinții mucenici Teodota, Calinic și Serafima:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Teodota,-Calinic-%C8%99i-Serafima-(29-iul)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Serafima

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Serafima

&&&

La Sfânta Mânăstire Frăsinei are o părticică de oseminte - Sfinte moaște pe Sfânta masă. La 29 iulie se scot sfintele moaște să le sărute toți. Se citește Acatistul și se face colivă de pomenire. Este considerat sfântul „răbdării îndelungate în credință neclintită și peste fire”. Astfel, cei ce au trebuință în acest sens îi fac Acatistul mai des și cer atingerea de sfintele moaște.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă

dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,

Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obișnuitul început se zice Troparul din Minei, apoi:

Condacul 1
Cel cu numele biruinței, iubitorule de Hristos, în toată lumea te-ai făcut vestitorul credinței creștine, că prin muceniceasca ta jertfire mare mărturisitor te-ai arătat, pentru care și noi te cinstim: ***Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!***

Icosul 1
Mărturisirea scrisă cu sângele mucenicesc și nouă ne-a rămas, Sfinte mare mucenic Calinic, prin care și noi ne încredințăm și ne întărim în Hristos.
Bucură-te, mărturie neștearsă a muceniciei creștine;
Bucură-te, biruința păgânilor;
Bucură-te, surparea idolilor;
Bucură-te, ieșirea din întunericul cel vechi;
Bucură-te, luminarea cea prea sfântă;
Bucură-te, mărturisitorul Împărăției celei de sus;
Bucură-te, vestitorul lui Hristos;
Bucură-te, ostaș ales între creștini;
Bucură-te, cel cu toată virtutea;
Bucură-te, cel cu râvna tinereții;
Bucură-te, cel cu tăria bărbăției;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 2-lea
Prin multe cetăți și sate propovăduind pe Hristos, ai ajuns și în Ancira, cetatea Galatiei, unde multe suflete la credința cea bună ai pescuit și dar ceresc le-ai făcut, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea
Nu te-ai înfricoșat de întunecatul Sacherdon, ighemonul cel aspru, ci cu mare îndrăzneală te-ai făcut mărturisitorul credinței celei noi.
Bucură-te, zestre de comoară aleasă;
Bucură-te, odraslă bună;
Bucură-te, sămânță crescută între spini;
Bucură-te, că ai încolțit și în uscăciunea păgână;
Bucură-te, că udat de apa Hristos, pom ales ai răsărit;
Bucură-te, că rod înmiit ai făcut;

Bucură-te, că și noi din acesta ne hrănim;
Bucură-te, mucenic de mare cinste;
Bucură-te, mărturisitor de mare credință;
Bucură-te, al lui Hristos vestitor înfocat;
Bucură-te, a primilor creștini căpetenie;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 3-lea
A crezut ighemonul că te va îmblânzi cu momeli și ispitiri, dar văzând tăria ta, s-a mâniat, și spre multe chinuri și munci a poruncit să te dea, dar tu cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea
Spânzurat pe lemn, ți-ai amintit de crucea lui Hristos, prin care este biruința cea mai mare, prin care păcatul s-a călcat și Învierea Lumii s-a făcut.
Bucură-te, bărbăție de nimic abătută;
Bucură-te, de păgâni neînșelat;
Bucură-te, că pe idoli i-ai surpat;
Bucură-te, că cinstea lumii ai lăsat;
Bucură-te, că lui Hristos pe drumul crucii ai urmat;
Bucură-te, că te-ai făcut asemenea biruitor;
Bucură-te, că spre cele cerești priveai;
Bucură-te, că pe cele pământești săracilor le-ai dat;
Bucură-te, cel tare cu sufletul;
Bucură-te, cel răbdător cu trupul;
Bucură-te, dorire de unire cu Hristos;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 4-lea
Nevrând să aduci jertfe idolilor mincinoși, păgânii se întărâtau tot mai mult, dar tu de asemenea și mai mult pe Hristos mărturiseai, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea
De mare foc al iubirii de Dumnezeu te-ai aprins și cu îndrăzneală peste fire pe idolatri îi mustrai, de nu mai știau cum să scape de tine.
Bucură-te, că în bucăți ai fost tăiat;
Bucură-te, cel cu căngi ascuțite rupt;
Bucură-te, că durerile în iubire le prefăceai;
Bucură-te, că suferința Domnului o dăruiai;
Bucură-te, că ai slăbit cu tupul, dar nu și cu sufletul;
Bucură-te, cel cu credința neclintit;

Bucură-te, cel cu dragostea neabătut;
Bucură-te, cu mărturisirea neoprit;
Bucură-te, ostaș înfricoșător păgânilor;
Bucură-te, creştin cu adevărat;
Bucură-te, creştin de mare laudă;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 5-lea

S-au înspăimântat toți, că moartea nu te putea atinge, și nu mai știau cu ce chinuri să te mai muncească, încât în încălțăminte cu piroane te-au pus să alergi, tu cântând și mai tare: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Cu darul lui Hristos chiar pe cai i-ai întrecut, de se minunau prigonitorii de așa minune, încât mulți la credință au trecut.
Bucură-te, adeverirea credinței creștine;
Bucură-te, că pe tirani i-ai certat;
Bucură-te, că învățătura lui Hristos ai vestit;
Bucură-te, că prin fapte credința ai dovedit;
Bucură-te, că te-ai arătat un adevărat credincios;
Bucură-te, că așa chipul lui Hristos ai căpătat;
Bucură-te, că te-ai îmbrăcat cu Duhul PreaSfânt;
Bucură-te, că și chip ceresc ai primit;
Bucură-te, că asemenea Îngerilor te-ai dovedit;
Bucură-te, viteazul cel mare;
Bucură-te, mucenicul cel de cinste;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 6-lea

Cu piroanele ascuțite în picioare ai alergat mai tare decât cei ce te sileau, pe cai, să fugi, că însetați fiind, de tine s-au rugat să scoți apă din pământ cu puterea lui Hristos, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Tu, cel cu inima bună și pe prigonitori ai miluit, și așa iubirea ți-ai desăvârșit și cu jertfa mucenicească ai unit-o, spre marea slavă a lui Hristos, iubitorul dumnezeiesc.
Bucură-te, că nici o suferință nu te-a împuținat;
Bucură-te, că orice chin l-ai putut îndura;
Bucură-te, că peste fire te-ai dovedit;

Bucură-te, că chiar moartea ai rușinat;
Bucură-te, că puterea crucii ai mărturisit;
Bucură-te, că suferința în veselia cea viitoare ai prefăcut;
Bucură-te, cel cu bărbăția întreagă;
Bucură-te, al primilor creștini mare mărturisitor;
Bucură-te, că pe jertfa ta Biserica s-a întărit;
Bucură-te, că prin sângele tău și mai mult s-a sfințit;
Bucură-te, că prin mucenicie temelie neclintită s-a pus;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 7-lea
Lauda muceniciei tale să nu fie umbrită de împuținarea noastră, că la tine și noi alergăm, ca la un grabnic ajutător, să biruim și noi idolii patimilor, prin cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea
Biruitor al înșelării păgâne ai fost, și așa și pe noi ne ajută să ieșim din întunecarea idolilor ascunși, ca și noi să te urmăm în muceniceasca luptă duhovnicească.
Bucură-te, sădirea de taină creștină;
Bucură-te, sămânța cea bună pe pământ;
Bucură-te, rod ce nu se sfârșește;
Bucură-te, ogor fără spini;
Bucură-te, holdă fără neghină;
Bucură-te, vas al revărsării dumnezeiești;
Bucură-te, dar de sus,
Bucură-te, dăruire necontenită;
Bucură-te, prinos pentru Viața veșnică;
Bucură-te, prin care și noi ne întoarcem la Hristos;
Bucură-te, prin care și noi ne îndreptăm;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 8-lea
Și noi cu smerenie spre tine venim, și cu rugăciune cerem să ne fii ocrotitor, împotriva vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, care ne muncesc și nu ne slăbesc, nădăjduind în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea
Mare iubitor de Dumnezeu te știm, și totodată iubitor de oameni, Sfinte mucenic Calinic, nume și pentru noi bineplăcut, pe care îl cinstim după cuviință.
Bucură-te, plăcutule al lui Hristos;

Bucură-te, și tămăduitorul bolilor noastre;
Bucură-te, și apărătorul nostru de bântuiala duhurilor rele;
Bucură-te, că te pleci la plânsul nostru;
Bucură-te, că ne auzi și strigarea noastră;
Bucură-te, că ești milostiv cu cei neputincioși;
Bucură-te, că nu te scârbești de necurățiile noastre;
Bucură-te, bunule în toate înțelegător;
Bucură-te, Calinic, mucenicul biruinței;
Bucură-te, sfântul credinței atotputernice;
Bucură-te, sfântul nostru cunoscut;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 9-lea
Și noi ne luptăm mereu cu păgâneștile patimi, și așa și spre tine nădăjduim, ca de ele să ne izbăvim, să cântăm și noi: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea
Tu, cel îmbrăcat cu chipul biruitor al lui Hristos, și pe noi ne îmbracă cu harul de sus, că suntem „goi" și suferim de frigul amar al păcatelor.
Bucură-te, slăvitule mucenic;
Bucură-te, bucuria noastră;
Bucură-te, și nădăjduirea cea din nevoi;
Bucură-te, că prin răbdarea mucenicească dar ai primit;
Bucură-te, darul tămăduirilor;
Bucură-te, darul biruinței;
Bucură-te, darul îmblânzirii vrăjmașilor;
Bucură-te, darul potolirii prigonirilor;
Bucură-te, darul smeririi asupritorilor;
Bucură-te, darul bunei credințe;
Bucură-te, darul iubirii de Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 10-lea
Tăindu-ți-se capul, la cele veșnice ai trecut, dar de noi nu te-ai despărțit, că aproape ne ești, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea
O, Sfinte mare mucenic Calinic, mare comoară avem prin sfintele tale moaște, pe care cu mare cinste le prețuim, și așa aproape neîncetat te avem.
Bucură-te, omul lui Dumnezeu;

Bucură-te, și omul cinstit al oamenilor;
Bucură-te, înger crescut din pământ;
Bucură-te, chip de cer în lume;
Bucură-te, strălucire de cruce înviată;
Bucură-te, lumină de biruitoare credință;
Bucură-te, icoană creștină;
Bucură-te, închinare adevărată;
Bucură-te, făclie a Bisericii sfinte;
Bucură-te, candelă nestinsă;
Bucură-te, laudă neîncetată a lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 11-lea

Ajuns la limanul odihnitor, ca unul ce vrednic ești de odihnă, știm că nici pe noi nu ne dai uitării, și mai mult, ne pomenești în fața lui Hristos, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Sfintele tale moaște ne sunt izvor de mari tămăduiri și așa nădejde de mare îndrăzneală avem în toate nevoile noastre.
Bucură-te, cel cinstit de toată creștinătatea;
Bucură-te, cel vestit în toată lumea;
Bucură-te, că și noi te sărbătorim;
Bucură-te, că și noi laude îți aducem;
Bucură-te, bucuria nădejdii,
Bucură-te, veselia dăruirii;
Bucură-te, deplinătatea iubirii;
Bucură-te, împlinirea cea pentru veșnicie;
Bucură-te, unirea cea nedespărțită;
Bucură-te, starea față în față a Cerului cu Pământul;
Bucură-te, întâlnirea cu Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 12-lea

Venim și noi cu puțina noastră cinstire, Sfinte mare mucenic Calinic, și la icoana ta ne închinăm lui Hristos, pe care cu totul L-ai iubit, cântând și noi: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Se bucură Pământul și se veselește Cerul, că te-ai făcut un adevărat plăcut al lui Dumnezeu, implinind astfel menirea făpturii.
Bucură-te, că înaintea lui Hristos stai;

Bucură-te, că în Locașurile cerești locuiești;
Bucură-te, că și de acolo ne sprijini;
Bucură-te, că mai mult, cu rugăciunea ne ajuți;
Bucură-te, că și tu ne ceri îndreptarea;
Bucură-te, că și tu ne mustri nepăsarea;
Bucură-te, că adesea chiar ne cerți;
Bucură-te, că vrei și pe noi să ne câștigi;
Bucură-te, o, mucenice, bunul nostru cunoscut;
Bucură-te, o, sfinte ce ne ești aproape;
Bucură-te, sfinte printre toți Sfinții;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, mult pătimitorule, dar și biruitorule, Sfinte mare mucenice Calinic, din Locașurile de sus ne ajută și pe noi cei de jos, ce suntem în mari primejdii și nevoi, ca și noi să cântăm: ***Aliluia!***

Se citesc apoi din nou:

Icosul 1
Mărturisirea scrisă cu sângele mucenicesc și nouă ne-a rămas, Sfinte mare mucenic Calinic, prin care și noi ne încredințăm și ne întărim în Hristos.
Bucură-te, mărturie neștearsă a muceniciei creștine;
Bucură-te, biruința păgânilor;
Bucură-te, surparea idolilor;
Bucură-te, ieșirea din întunericul cel vechi;
Bucură-te, luminarea cea prea sfântă;
Bucură-te, mărturisitorul Împărăției celei de sus;
Bucură-te, vestitorul lui Hristos;
Bucură-te, ostaș ales între creștini;
Bucură-te, cel cu toată virtutea;
Bucură-te, cel cu râvna tinereții;
Bucură-te, cel cu tăria bărbăției;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul 1
Cel cu numele biruinței, iubitorule de Hristos, în toată lumea te-ai făcut vestitorul credinței creștine, că prin muceniceasca ta jertfire mare mărturisitor te-ai arătat, pentru care și noi te cinstim: ***Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!***

(Extras din cartea: Ieromonah Ghelasie Gheorghe - Imnografie II - Acatistier ediţie îngrijită şi adăugită de Ierom. Ghelasie şi Ierom. Valerian - Editura Platytera, Colecţia Isihasm)

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mucenic Calinic

Sfântul mucenic Calinic s-a născut în părţile Ciliciei şi a fost crescut în religia creştină. Venind el în vârsta bărbatului desăvârşit, a văzut mulţi oameni lepădându-se de Stăpânul Hristos şi trecând la religia păgână. Deci, întunecându-se ei de drăceasca înşelăciune, crezând pietrelor celor fără suflare şi aducând jertfe spurcate idolilor, plângea pentru pierderea lor. El a început a-i învăţa la arătare cunoştinţa adevărului, întorcând pe mulţi elini de la rătăcirea lor către Hristos Dumnezeu.

Deci, mergând prin multe cetăţi şi sate şi propovăduind cuvântul lui Dumnezeu, s-a dus în Ancira, cetatea Galatiei, căutând mântuirea sufletelor omeneşti.

Petrecând el multă vreme acolo şi ostenindu-se întru buna vestire a lui Hristos, a câştigat lui Dumnezeu pe mulţi. Apoi, fiind prins de cei necredincioşi, a fost dus la judecată înaintea unui ighemon cu numele Sacherdon, om prea aspru şi slujitor aprins al diavolilor, vrăjmaşul lui Hristos şi cumplit muncitor al creştinilor.

Deci, toţi păgânii strigau către judecători, zicând: "Acesta este Calinic, care a venit din alte ţări în cetatea noastră şi învaţă poporul să nu aducă jertfe zeilor, nici să li se închine lor şi pe mulţi îi duce în urma înşelăciunii sale".

Atunci ighemonul, căutând spre dânsul cu iuţime, a început a-l întreba cu glas groaznic, zicând: "Pentru ce îndrăzneşti, nebunule nemernic, a răzvrăti popoarele, învăţându-le să-şi lase pe zeii care ne fac fericiţi şi pe care îi cinsteşte împăratul şi lumea toată? Au doară tu nu înţelegi puterea lor?"

Iar sfântul i-a răspuns lui cu blândeţe: "Eu sunt robul lui Hristos. Deci, văzând poporul ducându-se la pieire, mă doare inima de dânsul şi, pe cât pot, mă sârguiesc prin învăţătura cea bună a-l întoarce de la întuneric la lumină şi de la pierzare spre mântuire, pentru că în cărţile noastre stă scris: De va întoarce cineva pe cel păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui suflet de la moarte şi va acoperi mulţime de păcate. Deci, aş fi voit să te aduc şi pe tine la lumină, din întunecarea diavolească care te-a cuprins şi astfel să te povăţuiesc la calea adevărului".

Ighemonul, umplându-se de mânie, a zis: "Au doară voieşti să mă lepăd de zei şi să cinstesc moartea cea amară, mai bine decât viaţa cea dulce, ascultând cuvintele tale nebune? Nu voi face aceasta nicidecum, ci pe tine te voi sili să te închini zeilor noştri, căci cumplite chinuri voi pune asupra ta şi voi vedea de va veni Dumnezeul tău să te scape din mâinile mele. Nu voi cruţa trupul tău, până ce nu vei cunoaşte puterea şi stăpânirea zeilor şi până nu le vei aduce lor jertfe".

Atunci sfântul a început a-i răspunde cu îndrăzneală, zicând: "Cu aceasta nu vei înfricoşa pe robul lui Hristos, căci mie îmi este atât de dorită munca cea pentru Dumnezeul meu, precum hrana este dorită celui flămând. Deci, nu zăbovi îngrozindu-mă cu cuvinte, ci începe muncirea ta asupra mea. Iată, trupul meu stă înaintea ta şi este gata la munci, având în sufletul său pe Dumnezeu care ne pregăteşte, mie mântuire, iar ţie pierzare".

Ighemonul, umplându-se şi mai mult de mânie, a zis: "O, ticălosule, cum îndrăzneşti să mă cerţi pe mine cu nişte cuvinte ca acestea? Mă jur pe zei, că nu te voi milui, ci voi despărţi carnea de pe oasele tale şi toată munca o voi aduce asupra ta, până ce te voi pierde cu o moarte cumplită".

Sfântul a răspuns: "O, om necurat, mai mult decât toţi oamenii cei necuraţi, până când vei cheltui vremea în deşert, iuţindu-te cu mânie şi nesăvârşindu-ţi fapta? Munceşte-mă odată şi vei vedea bărbăţia şi răbdarea nevoitorului lui Hristos, care aşteaptă să ia de la Mântuitorul său cununa biruinţei".

Atunci ighemonul a poruncit ca, dezbrăcând şi întinzând pe mucenic la pământ, să-l bată cu vine de bou fără cruţare. Astfel au bătut pe sfânt multă vreme.

Apoi propovăduitorul strigă: "Calinic, cunoaşte pe zei, cheamă-i pe ei, căci aceia te vor scăpa de munci!"

Sfântul mucenic, fiind chinuit, îşi bătea joc de ighemon şi de muncile lui. El strigă către dânsul, zicând: ***"Mi-ai făgăduit munci mari, dar cum văd, îmi dai munci foarte mici. Deci adu asupra mea mai cumplită muncire, pentru că eu nu mă tem de foc şi nu mă înspăimânt de sabie; ci râd de moarte, aşteptând să iau de la Domnul meu viaţa cea veşnică".***

Ighemonul a dat poruncă apoi să-l spânzure pe mucenic de un lemn de muncă şi să-i strujească trupul cu piepteni de fier. Şi astfel i-au strujit trupul până la oase.

Răbdând el toate acestea ca în trup străin, râdea de muncirea păgânilor şi zicea către ighemon: ***"Porunceşte să mă strujească mai tare, căci cu cât vei struji trupul meu mai mult, cu atât vei sătura sufletul meu. Pentru că am pe Hristos, Care-mi ajută şi cu al Cărui dar întărindu-mă, nu simt durerile în munci".***

După aceasta, pogorând de la muncire pe pătimitorul lui Hristos, ighemonul a poruncit să încalţe pe mucenic cu încălţăminte de fier care avea piroane ascuţite. Şi astfel să-l ducă pe el la cetatea Gangra, care era departe de cetatea Ancira, ca la 80 de stadii şi acolo să-l ardă cu foc, fiindcă în acea cetate Sfântul Calinic întorsese mulţi oameni la Hristos şi voia ca aceia să-i vadă sfârşitul lui şi să se teamă.

Deci, cumplitul ighemon a dat pe slujitorul lui Hristos, ostaşilor celor nemilostivi ai săi, poruncindu-le să alerge pe cai iuţi, iar pe mucenic să-l silească să alerge înaintea cailor şi să-l bată cu bice. Sfântul, fiind încălţat în încălţămintele cele cu piroane, umbla ca şi cum nu simţea durerea din rănirea picioarelor şi cânta psalmul lui David: “Aşteptând, am aşteptat pe Domnul. El a privit la mine şi a auzit rugăciunea mea. El m-a scos din groapa patimilor şi din tina noroiului. El a pus pe piatră picioarele mele şi a îndreptat paşii mei.”

Deci, mergând în calea ce i se poruncise, a întrecut în alergare chiar şi caii. După ce a alergat 60 de stadii şi au ajuns la un loc ce se chema Matrica, ostaşii au însetat foarte mult, din pricina arşiţei soarelui, căci era luna lui iulie. Negăsindu-se apă în cale, au început a slăbi de sete şi caii lor abia mai suflau.

Fiind ei aproape de sfârşit au zis cu lacrimi către Sfântul Calinic: "Robul adevăratului Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi, deznădăjduiţii de viaţa noastră, şi roagă-te Dumnezeului tău, ca să ne dea apă şi să nu murim. Căci noi am auzit, că Dumne-

zeul tău toate le poate face. Deci, să nu pomeneşti răutăţile făcute de noi ţie, căci nu de voia noastră te-am muncit, ci din porunca ighemonului".

Sfântul Calinic, văzându-i topindu-se de sete, s-a milostivit spre ei şi, vrând să facă bine vrăjmaşilor săi, s-a oprit lângă o piatră ce se întâmplase în cale şi, ridicându-şi ochii spre cer, s-a rugat, zicând: "Stăpâne al cerului, al pământului, al mării şi a toată făptura, care altădată ai scos apă din piatră în pustie şi ai adăpat pe robul Tău Moise şi cu dânsul pe poporul cel însetat, arată şi acum minunile Tale şi fă ca să izvorască apă din această piatră, ca să se adape aceşti însetaţi ca şi spre cei ce nu Te ştiu pe Tine, să se arate lucrurile Tale minunate şi să se prea mărească numele Tău cel sfânt!"

Astfel rugându-se el, îndată a izvorât din piatra aceea izvor de apă vie, încât toţi au băut şi s-au răcorit şi cu glas mare strigau: "Mare şi mai minunat decât toţi zeii este Dumnezeul creştinilor!"

Deci, izvorul acela n-a încetat de atunci a izvorî apa, spre pomenirea minunii lui Dumnezeu, care s-a făcut cu rugăciunile mucenicului.

Ostaşii şi dobitoacele lor, adăpându-se din izvorul care a curs cu minune din destul, au trecut înainte fără osteneală depărtarea căii care le rămăsese şi au ajuns la cetatea Gangra. Ei n-au voit să dea morţii pe Sfântul Calinic, făcătorul lor de bine, care i-a scăpat pe cale; însă temându-se de moarte, din partea voievodului, au făcut fără de voie porunca lui.

Deci, arzând un cuptor de foc, au pus pe mucenic aproape de văpaia cuptorului care ardea. El, bucurându-se şi veselindu-se, s-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci şi s-a rugat, zicând: ***"Mulţumesc Ţie, Părinte Ceresc, că m-ai făcut vrednic de ceasul acesta, în care mor pentru numele Tău cel Sfânt. Deci, primeşte în pace du-hul meu, iar pe vrăjmaşii Tăi ruşinează-i".***

Zicând aceasta, a intrat în mijlocul cuptorului de foc şi culcându-se şi-a dat sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Apoi, stingându-se cuptorul, s-a găsit cinstitul său trup nevătămat de foc, pe care, luându-l, l-au îngropat cu cinste cuvioasă, slăvind: pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, pe unul Dumnezeu în Treime, căruia şi de la noi să-I fie cinste şi slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.